



Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 65/2021 van 23 april 2021

Betreft: Advies m.b.t. een ontwerp van koninklijk besluit *tot veralgemeend gebruik van elektronische identificatiemiddelen die deel uitmaken van een aangemeld stelsel voor elektronische identificatie* (CO-A-2021-055)

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Mathieu Michel, Staatssecretaris voor Digitalisering, belast met Administratieve Vereenvoudiging, Privacy en met de Regie der gebouwen, toegevoegd aan de eerste minister, ontvangen op 11/03/2021;

Gelet op de bijkomende informatie, ontvangen op 26/03/2021;

Gelet op het verslag van mevrouw Alexandra Jaspar, Directeur van het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit ;

Brengt op 23 april 2021 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. In uitvoering van de eIDAS-verordening¹ meldde België twee stelsels voor elektronische identificatie aan bij de Europese Commissie. Het betreft FAS/eID (omvat de Belgische eID en de Belgische e-vreemdelingenkaart) en FAS/itsme. Deze stelsels van elektronische identificatie staan momenteel ter beschikking van zowel Belgische overheidsdiensten als de overheidsdiensten van de EU-lidstaten.

2. Overweging 17 van de eIDAS-verordening bepaalt dat de lidstaten de private sector moeten stimuleren om vrijwillig gebruik te maken van de aangemelde stelsels voor elektronische identificatie. Artikel 7.f), van de eIDAS-verordening staat de lidstaten daarbij toe om de toegang tot deze stelsels door de vertrouwende partijen uit private sector (hierna de vertrouwende partijen) te onderwerpen aan voorwaarden. Artikel 3 van de wet van 18 juli 2017 *inzake elektronische identificatie*, bepaalt dat, voor wat België betreft, het de Koning is die bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden vaststelt voor vertrouwende partijen om toegang te krijgen tot de aangemelde stelsels voor elektronische identificatie.

3. Dit vormt het voorwerp van het ontwerp van koninklijk besluit *tot veralgemeend gebruik van elektronische identificatiemiddelen die deel uitmaken van een aangemeld stelsel voor elektronische identificatie*, hierna het ontwerp, dat voor advies wordt voorgelegd.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

Artikel 3

4. Dit artikel stelt het gebruik van de Belgische aangemelde stelsels voor elektronische identificatie door een vertrouwende partij afhankelijk van het verplicht gebruik van een welbepaalde authenticatiedienst.

5. Voor de in België gevestigde vertrouwende partijen is dat de Federal Authentication Service (FAS) van de FOD BOSA (artikel 3, eerste lid van het ontwerp). Dit is dezelfde authenticatiedienst die Belgische overheidsdiensten gebruiken (zie artikel 9 van de wet van 18 juli 2017). Dit betekent dat in België gevestigde vertrouwende partijen inzake authenticatie dezelfde garanties krijgen als Belgische overheidsdiensten.

¹ Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 *betreffende de elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van de Richtlijn 1999/93/EG*.

6. Niet in België gevestigde vertrouwende partijen die onder het toepassingsgebied van de eIDAS-verordening vallen, moeten de authenticatiedienst van het knooppunt van de lidstaat waarin ze gevestigd zijn, gebruiken (artikel 3, tweede lid, van het ontwerp). Dit knooppunt maakt deel uit van het interoperabiliteitskader vastgesteld door artikel 12² van de eIDAS-verordening.

7. Dit artikel geeft vanuit gegevensverwerkingsperspectief geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen. Het gebruik van de aangemelde Belgische stelsels voor elektronische identificatie leidt in beide gevallen tot de verzending van hetzelfde minimale gegevenspakket³ m.b.t. de gebruiker - voor zover deze laatste akkoord gaat, zoniet wordt het proces afgebroken - aan de vertrouwende partij als datgene dat een overheidsdienst ontvangt.

Artikel 5

8. Krachtens dit artikel moet de vertrouwende partij zich ertoe verbinden om bij het gebruik van de Belgische stelsels voor elektronische identificatie de gebruiksvoorwaarden te respecteren gepubliceerd door de federale overheidsdienst bevoegd voor digitale transformatie (momenteel FOD BOSA). Deze gebruiksvoorwaarden voorzien in: het aanvaarden van dienstverleningsniveaus, de toepassing adequaat beveiligen, ervoor zorgen dat de toepassing de ontvangen bevestiging van elektronische identificatie correct interpreteert, voldoende beveiligt en er de gepaste gevolgen inzake toegang aan koppelt.

9. Deze verplichting om de gebruiksvoorwaarden te respecteren rust zowel op in België als niet in België gevestigde vertrouwende partijen. Het naleven van deze gebruiksvoorwaarden is essentieel voor de veiligheid van het identificatie- en authenticatieproces en dus bij uitbreiding de beveiliging van de gegevensverwerking. De Autoriteit heeft wel bedenkingen bij de waarde van deze verplichting. Ze vreest dat het slechts een papieren waarborg is die in de praktijk niet veel voorstelt.

10. Hierover ondervraagd, meldde de steller van het ontwerp dat voor wat de niet in België gevestigde vertrouwde partijen, de gebruiksvoorwaarden vastgesteld door de FOD BOSA zullen gecontroleerd worden door het knooppunt van de andere EU-lidstaat. Hoe dit concreet in zijn werk zal gaan is nog niet duidelijk. De besprekingen hierover zijn nog aan de gang. In de gegeven omstandigheden spreekt de Autoriteit zich niet verder uit.

² Dit werd verder uitgewerkt door de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/1501 van de Commissie van 8 september 2015 betreffende het interoperabiliteitskader bedoeld in artikel 12, lid 8, van verordening 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt.

³ Dit bevat: de huidige familienaam of familienamen, de huidige voornaam of voornamen, de geboortedatum en een unieke identificatiecode, door de lidstaat van verzending vastgesteld volgens de technische specificatie voor grensoverschrijdende identificatie (zie artikel 11.1 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/1501 van de Europese Commissie van 8 september 2015).

11. Voor in België gevestigde vertrouwende partijen meldde de steller van het ontwerp dat er een controle gebeurt bij de aansluiting op FAS. Op dat moment gebeuren er testen die verband houden met de correcte beveiliging en juiste implementatie van de oplossing. Verder wordt onder andere nagegaan of de nodige machtigingen aanwezig zijn. De Autoriteit neemt hiervan akte.

12. De Autoriteit vestigt de aandacht op het belang van een daadwerkelijke en periodieke controle van de in artikel 5 vervatte verplichting/voorwaarde, zoniet vormt ze in het beste geval niet meer dan een intentieverklaring waarvan de waarde beperkt is.

Artikel 6, eerste lid

13. Het bepaalt dat de vertrouwende partij de persoonsgegevens die ze ontvangt n.a.v. de elektronische identificatie moet verwerken overeenkomstig de AVG. De AVG (verordening) is van toepassing op elke verwerking van persoonsgegevens. Bijgevolg is de herhaling van dit principe in het ontwerp overbodig. De schrapping van dit lid dringt zich op. Dit neemt niet weg dat het eventueel in de gebruiksvoorwaarden in herinnering kan gebracht worden.

Artikel 6, tweede lid

14. De Autoriteit meent te begrijpen dat de eerste zin van dit lid de bedoeling heeft om ervoor te zorgen dat de gegevens die de vertrouwende partij m.b.t. een gebruiker ontvangt n.a.v. de elektronische identificatie enkel voor doeleinden van identificatie en authenticatie mogen verwerkt worden. Zoals deze zin geformuleerd is, wekt hij de indruk dat de vertrouwende partij deze gegevens van de gebruiker niet mag verwerken, niettegenstaande hij daarvoor over een andere rechtsgrond beschikt. Voor de verstrekking van een bepaalde dienst door de vertrouwende partij kan de verwerking van de naam en de voornaam vereist zijn (bijvoorbeeld n.a.v. het opstellen van een huurovereenkomst op afstand), of kan het bijvoorbeeld verboden zijn deze dienst te verstrekken aan personen jonger dan een bepaalde leeftijd (de geboortedatum moet worden bewaard als bewijs). De aanpassing van de tekst dringt zich dan ook op.

Artikel 7

15. Dit artikel bepaalt dat het gebruik van de aangemelde Belgische stelsels voor elektronische identificatie geen afbreuk doet aan het gebruik van het Rijksregisternummer zoals geregeld door artikel 8, § 3, van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*. De Autoriteit neemt hiervan akte. Uit de informatie die de steller van het ontwerp bezorgde blijkt dat het identificatienummer dat deel uitmaakt van het minimale gegevenspakket dat wordt verstrekt aan de vertrouwende partij niet het Rijksregisternummer is.

Artikel 8

16. In België gevestigde vertrouwende partijen kunnen ook de door andere EU-lidstaten aangemelde stelsels voor elektronische identificatie gebruiken. Indien ze er gebruik wensen van te maken, worden ze verplicht om:

- FAS te gebruiken;
- de voorwaarden gesteld door de aanmeldende lidstaat in acht nemen;
- een gebruiksovereenkomst te sluiten met de FOD BOSA (zie in dit verband de opmerking in punten 9 en 12).

17. De Autoriteit heeft geen bezwaar tegen de verplichting om FAS te gebruiken, maar stelt zich de vraag in hoeverre België voorwaarden kan opleggen aan vertrouwende partijen m.b.t. het gebruik van door andere EU-lidstaten aangemelde elektronische identificatiemiddelen.

OM DEZE REDENEN, de Autoriteit

➤ is van oordeel dat volgende aanpassingen zich opdringen:

- artikel 6, eerste lid, moet geschrapt worden (punt 13);
- de formulering van de eerste zin van artikel 6, tweede lid, moet verbeterd worden (punt 14);

➤ vestigt de aandacht op het belang van een daadwerkelijke en periodieke controle van de in artikel 5 vervatte verplichting/voorwaarde (punten 9 - 12);

➤ vraagt zich af of België wel bevoegd is om voorwaarden op te leggen aan vertrouwende partijen m.b.t. het gebruik van door andere EU-lidstaten aangemelde elektronische identificatiemiddelen (punt 17).

(get.) Alexandra Jaspar

Directeur van het Kenniscentrum